

## [Aksel Larsen.]

ganske sikker paa, at der findes ikke en Fagforeningsgeneralforsamling i Danmark, hvor man vilde kunne faa dette Lovforslag godkendt, hverken i dets Helhed eller i Detailler.

Men bortset fra, at vi er meget skarpe Modstandere af alle disse indirekte Skatter paa de nødvendige Forbrugsartikler, der altsaa, jfr. Statsministeren, tilsigter saavel at skaffe Staten Indtægter som at sætte Befolkningens Forbrug ned, synes vi, at det er gjort ekstra urimeligt paa forskellige Omraader.

Lad os tage et Afsnit som Afsnittet om Manufakturvarer, Garn, Traad, Klæder o. s. v. Det er jo med denne Afgift omtrent ligesom med Rationeringen af visse Varer, der først satte ind paa det Tidspunkt, da der næsten ingen Varer var, da Velhaverne havde hamstret det, de kunde og vilde hamstre af dem. Nu sætter man ind med en Beskatning her paa et Tidspunkt, hvor enhver ved, at alle, der paa nogen Maade havde Raad til det, har inddækket deres Forbrug af Tøj for et eller flere Aar, saaledes at denne Skat, foruden at den i al Almindelighed er udemokratisk, fordi det er en indirekte Beskatning af Livsfornödenheder, i allerhøjeste Grad vender den tunge Ende nedad — den gør det ekstra dyrt at være fattig. Den er samtidig efter min Mening mere, hvad skal man sige, inkonsekvent, end egentlig godt er. Hvis jeg gaar hen og køber  $3\frac{1}{4}$  m Klæde og med dette indkøbte Klæde gaar til en lille Skrædder og siger: Sy mig et Sæt Tøj af det, kan jeg faa det syet og har hermed betalt Omsætningsafgiften af  $3\frac{1}{4}$  m Klæde. Men Arbejdslønnen til Skrædderen og hans Omkostninger betaler jeg ikke 10 pCt. af, jeg kommer maaske til at betale 10 pCt. af Sytraad og den Slags, men det bliver det hele. Hvis jeg derimod gaar hen til Skrædderen og hos ham køber  $3\frac{1}{4}$  m Klæde og siger: Sy mig et Sæt Tøj af det, saa skal jeg ogsaa betale Omsætningsafgift af Skræddersvendens Løn og hvad der ellers løber paa ved Fremstillingen af dette Sæt Tøj. Man skulde alligevel betænke, om det er et rimeligt Forhold.

Der er talt saa meget om Kosmetik her, og det morer man sig saa meget over, fordi den højtærede Finansminister har udtalt sig imod en saadan Skat engang, og saa siger de, der finder det morsomt at snakke om det, at det er ikke saa farligt, og at det er udmærket, at man faar en Skat paa Læberødt og Pudder og den Slags. Jeg kan ikke se, at der er nogen stor Ulykke i det, men under denne Skat skjuler sig

ogsaa en Skat f. Eks. paa Tandpasta og den Slags, og det er vel nok Nødvendighedsartikler, det vil sige, det ved jeg ikke; det er det ganske vist efter min Mening, men om et Par Dage kan vi maaske læse i „Berlingske Tidende“, at en eller anden Professor eller medicinsk Videnskabsmand fortæller, at det rigtignok altid har været usundt at børste Tænder. Vi har for et Par Maaneder siden faaet at vide, at det var usundt at tage Bad, da Varmerestriktionerne kom. Man skal saamænd ingenting forsværge. Altsaa, den Kosmetikskat er antagelig slet ikke saa uskadelig.

Saa vil jeg samtidig paapege for muligvis at forebygge ubehagelige Ting — jeg ved ikke, om jeg kan gøre det, men jeg vil henstille til dem, der er saa heldige eller uheldige at komme i Udvalget, at erindre sig dette —, at den paagældende Paragraf er affattet saa almindeligt, at praktisk alt, hvad der sælges i et almindeligt Sæbeudsalg undtagen lige Sæbe, kan komme ind under den, idet der staar Toiletartikler. Det kan være Neglebørster, Neglerensere, Barberblade, og hvad ved jeg. Hvis det ikke har været Meningen, vil det sikkert være praktisk, at man faar det præciseret i Paragraffen, for jeg skulde kende den højtærede Finansminister og hans Embedsmænd daarlige, hvis de ikke ellers bagefter, naar de opdager det, benytter sig af Lejligheden.

Jeg er ikke klar over, om jeg har forstaaet Lovforslagets Afsnit III., § 19, helt rigtigt, om det er saadan, at alt Papir skal belægges med Afgift undtagen Dagbladens Papir. Efterhaanden bliver dette her noget umoralsk. Jeg ved godt, at man ikke skal tale om Moral i Forbindelse med Skattelove, men det er alligevel paafaldende, at der skal lægges Told og Skat paa alt Papir her i Landet undtagen det, Dagbladene bruger, og nu kommer der en ekstra Afgift, men den skal Dagbladene ogsaa kunne fritages for. Det skyldes aabenbart en meget stor Respekt hos Regeringen og dens Forængere, de tidligere Regeringer, for Dagspressen, men jeg vil ærligt talt sige, at det ser ikke helt godt ud. Man siger, at de, der er stærke, nemlig Dagbladenes Udgivere og Redaktører — der findes en hel Del af dem her naturligvis —, bøjer vi os for. De skal ikke betale nogen ekstra Afgift. Det kan være, at jeg tager fejl, og at det ikke er Meningen med den paagældende Passus, men saa vil jeg muligvis blive belært om det.

Som de fleste andre af disse Afgifter er f. Eks. Glødelampeafgiften yderst udemokratisk, 25 Øre pr. Stk. af Glødelamper uden Hensyn til, om det er 10 eller 500